

1904-01-19

AFSENDER

Thorvald Balslev

MODTAGER

Laura Warberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Generel kommentar:

Thorvald Balslev var i 1904 ansat som præst i Nørhaa i THY. Efter hans fars død i 1896 måtte Thorvald Balslevs mor naturligvis flytte fra præstegården.

Otto Emil Paludan overtog efter Albrecht Warbergs død i 1902 både stillingen som godsforvalter ved grevskabet Muckadel og boligen Erikshaab. Laura Warberg og sønnen Andreas flyttede i første omgang til København. De to døtre, der boede langt væk, var Ellen Sawyer og Christine Mackie, som begge var gift og bosat i Boston.

Louise og Johannes Brønsted fik 19. jan. 1904 deres første barn, Alhed.

Johan Balslevs kæreste eller hustru i 1904 kendes ikke, og Eva Balslevs søster er også ukendt.

Afsendersted:

Nørhaa

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Stednavnet er skrevet øverst s. 1

Omtalte personer:

Ellen Agnete Amstrup

Louise Amstrup

Eva Balslev

Ida Balslev

Johan Balslev

Lars Christian Balslev

Laura Balslev

Rigmor Balslev

Vibeke Balslev

Alhed Marie Brønsted

Johannes Nicolaus Brønsted

Louise Brønsted

Niels Elgaard Amstrup

Christine Mackie
Marie Paludan
Otto Emil Paludan
Ellen Sawyer
Hempel Syberg
Maria von Sperling. g. Balslev

Arkivplacering:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB3847

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Gave til Østfyns Museer fra en
efterkommer af Louise Brønsted

DOKUMENTINDHOLD

Thorvald Balslev har været ked af, at hans mor og Laura Warberg ikke blev naboer, da de flyttede til København. De er jo lidt i samme situation. Men det er godt, at Thorvalds mor og hendes datter bor så tæt på hinanden. Det må være svært for Laura Warberg at have to døtre langt borte. Thorvald håber, at Otto Emil Paludan ikke længere er så trykket af situationen. Warberg-familien vil nok altid betragte Erikshaab som deres hjem. Sådan har Thorvald det med Tarup. Thorvald og hans familie sover længe. Vinteren har ikke været hård. Han spadserer meget; blandt andet på besøg hos gamle og syge. Eva har mavekatar, men ellers er familiens medlemmer raske. Lille Vibeke er snart tre år. Hun er både sød og kvik og kender nogle af bogstaverne. Familien har mange gæster. Evas søster har været der, og til sommer kommer Johan Balslev med sin kone/kæreste. Maria og Lars Christian Balslev har fået barn nr. fem, så Laura Balslev har nu 17 børnebørn - to ægtepar har leveret de 13.

TRANSSKRIFTION

Nørhaa 19-1-04

Kære Tante Laura! Hjærtelig til Lykke til Din Fødselsdag og glædeligt Nytaar for jer ["jer" indsat over linjen] allesammen! Jeg vilde have skrevet til Jul, men kendte ikke Din Adresse, og da jeg nu va r kommen forsent med det, da jeg fik Dit Julebrev (Tak for dit), saa blev jeg enig med mig selv om at vente til Din Fødselsdag. Jeg kommer nok endda en Dag for sent. Tiden er løben fra mig. Ja nu er Du altsaa flyttet ind i Dit nye Hjem. Gid Du maa faa det godt dèr. København er jo et rart Sted at bo for den, der har nogle Interesser, Mor har været meget glad ved at være der. Jeres Forhold ligner jo i meget hinanden, ogsaa deri, at I har nogle af jeres Børn i Nærheden; det er jeg glad ved for jer begge. Det var det eneste, jeg var ked af ved Mors Flytning, at I saa ikke blev Naboer, I vilde vist kunne haft en hel Del Glæde af hinanden. Ellers er jeg i alle Henseender glad ved at tænke mig Mor, hvor hun nu er; der var jo heller ingen Mening i, at de to ældre Mennesker boede paa 4 Sal. De har det ogsaa, saavidt jeg kan forstaa, godt, hvor de er, selv om der naturligvis altid bliver ét og andet, hvori det gamle var bedre. Det er jo en stor Ting, at Mor er saa nær ved Rigmor, jeg tænker, hun er snart lige saa meget paa Thorvaldsens Vej som paa Emilievej. Tak for den lille Revue over dine Børn, det maa ikke være let for dig at have to af dem saa langt borte, skønt det er vel egentlig lettere at have 2 end 1.

Nu har de dog hinanden, paa en Maade da. Hvordan mon det gaar paa Erikshaab, er Paludan lige trykket af Stuationen endnu? Det har jeg saadan ønsket, at han kunde komme til at finde sig til rette i ogsaa for jeres Skyld, der vist altid bliver mere af Hjemfølelsen tilbage over Stedet, end om det kom i fremmede Hænder. Navnlig, naar I kom der, for langt borte kan I saamænd blive ved at tænke jer det som jeres Hjem hele jeres Livstid. Saadan gaar det da mig med Torup; skønt det nu er paa ottende Aar, siden Far døde, det er mig den Dag idag, som jeg alligevel har Ret til at være der. Og dog maa de ny Beboere nu være føle sig ["være" overstreget; "føle sig" indsat over linjen] ret gamle der.

Min lille Pige har just nu været inde at sige Godmorgen til mig, ikke egentlig fordi det er saa tidligt; vi er slemme til at gaa sent i Seng og staa sent op. Men det kan forhaabentlig lægges af igen, efter som Dagene længes. Jeg begynder allerede saa smaat at glæde mig til Foraaret, skønt jeg forresten altid har det bedst om Vinteren. Hidtil har vi jo ikke kunnet tale om Vinter i streng Forstand, baade ifjor og iaar har vi ogsaa heroppe haft en dejlig mild Vinter, men vi ved ganske vist ikke, hvad det kan blive til, og Thy er berygtet for sine Eftervintre, Marts April kan være forskrækkelig haarde. Her har endnu ikke været saa meget Sne, at vi har kunnet faa en ærlig Kanetur, og oprigtig talt længes jeg ikke efter det. Jeg ved ikke, om det er upoetisk eller hvad, men jeg kan nu bedre lide lidt bart Frostvejr og saa en god Spadseretur. I denne Tid er her nok at gaa efter, her er saa mange syge og gamle, saa det næsten er i hvertandet Hus. Vi har det godt og har været dejlig raske i Vinter; lidt Vrøvl er der jo altid med os som med alle Nutidsmennesker, der lider under Kulturens Velsignelser. Vibeke har en kronisk Tyktarmskatarrh, som det vil tage lang Tid at faa helt Bugt med, men det er i den sidste Tid dog kun sjældent, hun har Ulemper deraf. Hun er endogsaa i den sidste Maanedstid taget 1 Pund eller halvandet til, det er ellers længe siden, hun har indladt sig paa sligt, skønt hun vokser prisværdigt i Højden. Hun er nu næsten 3 Aar gammel og næsten altfor voksen; man skal passe gevaldig paa, hvad man siger, for hun er selvfølgelig ikke blot ualmindelig sød, men ogsaa ualmindelig klog. Havde jeg maattet raade, burde hun have lært at læse for længe siden, men det maatte jeg heldigvis ikke. Eva læser med en lille Tøs fra Nabolaget, saa Vibeke har jo lært en Del af Bogstaverne ved den andens Undervisning. Hun er en lille Solstraale herhjemme, altid i godt Humør, naar hun da ikke er syg.

Vores gamle Præstegaard staar ved det gamle og skæve fremdeles, og vi haaber, den maa blive længe ved dermed. Til daglig er Lejligheden udmærket og mere end tilstrækkelig stor, Gæster kniber det desværre lidt

med at faa anbragt, fordi Gæsteværelserne er baade faa og daarlige. Men det er da hidtil gaaet helt [ulæseligt ord], og vi har i Sommer haft mange Gæster, har ogsaa nu i Vinter i omtrent 2 Maaneder haft en af Evas Søstre, der desværre skal rejse nu om nogle Dage. Til Sommer venter vi saa smaat at faa bl.a. Johan og vores nye Svigerinde herop; hun skal være en meget sød ung Pige, som alle i Familien holder meget af. Du ved vel, at de i Sælde har faaet Nr. 5 og denne Gang en lille Pige, som de har kaldt Ida Margrethe Castberg Balslev. Mor har nu 17 Børnebørn, hvoraf 2 Steder leverer de 13. Vi andre er jo mere smaat kørende i den Henseende, men vi er glade for hvad vi har. Jeg ser i dit Brev, at der jo rimeligvis er sket noget i den Retning hos Brønstedes, gid det maa være gaaet og fremdeles maa gaa godt!

Nu maa du hilse alle dine hjærtelig fra mig, ogsaa Syberg og Amstrups. Ligesaa Paludan mange Gange, jeg har tidt Lyst til at skrive til ham, men jeg naar ikke engang, hvad jeg skal. Eva sender venlig Hilsen. Og saa endnu engang glædeligt Nytaar og kærlig Hilen fra
Din hengfivne
Thorvald Balslev.

Norham 19-1-04.

Kære tante Rana! Hjertelig til Lykke til din Fødsels-
dag og glædelig Nytår for ^{jer} allesammen! Jeg ville
havs skrevet til jer, men kendte ikke din Adresse,
og da jeg nu var kommen forment om det, da jeg fik dit
Julebrev (Tak for det), så blev jeg enig med mig selv
om at vente til din Fødselsdag. Jeg kommer nok endda
en Dag for sent, vider er Løben fra mig.

Ja nu er der altsom fløstet ind i dit nye Hjem. Gid
du nuud for det godt der. Røbenham er jo et rart Sted
at bo for den, der har nogle Interesser, Mor var vist
meget glad ved at være der. Jers Forhold ligner jo i
meget hinanden, og end der, at I har nogle af jeres
Børn; Næheden; Det er jeg glad ved for jer begge. Det
er der end, jeg var ked af ved mors Blytning, at
et som ikke blev Nabost, I ville vist kunne haft
en hel Del Glæde af hinanden. Eller er jeg i alle den
seende glad ved at tænke mig Mor, hvor hun nu
er. Der var id heller ingen Mening i, at de to alene
Mennener boer paa 4 Sal. De har det godt, saavith
jeg saa forstaa godt, hvor de er, selv om de vistnok
allid bliver et 5 andt, hvor de gamle var bedre.
Det er id en stor Ting, at Mor er saa nær ved Reginor
jeg tænker, hun er snart lige saa meget paa Thorsvej,
sees Vej som paa Emilievej.

Tak for den lille Revue om dine Børn, det var ikke
været let for dig at have to af dem saa langt borte, Børn
det er vel egentlig næsten lettere at have 2 end 1. Nu
har de dog hinanden, som en Mor da. Hvordan man
det godt paa Erikshavn, er talende lige trykkek af Situa.
tionen endnu. Det har jeg saadan ønsket, at have

BB3847

Med her mi 17 Bornebørn, hvoraf 2 Stedv Lever de 13.
Vi aender er jo mere smaaah kørende i den Henseende,
men vi er glade for hvad vi har. Jeg er i dit Ører, at
de jo mindeligvis er stekt meget i den Retning hos Nilsen.
Steds, giv det man var gaach og frenderles man
gaa godt!

Mi man di kiler alle dine hjertelig fra mig, ogsaa
Lysen og Anstignen. Ligeledes Validam nedvise Gangen,
jeg har det Lyet til at strim til ham, men jeg
har ikke engang, hvad jeg skal. En sender endig
Nilsen.

Dybsen endnu engang glædelig Nystor og itelig
Nilsen fra

den hengivne
Thorvald Braeder.